El més important

Per GloriaA el dj., 04/06/2020 - 00:00

De vegades, en la pregària les paraules d'altres ressonen i diuen allò que tu voldries dir. Més que fer pregària es tracta de deixar-se fer i allà, en el silenci atent, s'advé una Presència, la Seva Presència.

El més important no és
que jo et cerqui,
sinó que *tu em busques en tots els camins* (Gn 3, 9)
que jo et cridi pel teu nom, sinó que
tu tens el meu tatuat a la palma de les teves mans (Is 49, 16)
que jo et cridi quan no tinc ni paraules
sinó que *tu crides en mi amb el teu crit* (Rm 8, 26)
que jo tingui projectes per tu,
sinó que *tu em convides a caminar amb tu cap el futur* (Mc 1, 17)
que jo et comprengui,
sinó que *tu em comprens a mi en el meu íntim secret* (1Co 13, 12)
que jo parli de tu amb saviesa,
sinó que *tu vius en mi i t'expresses a la teva manera* (2Co 4, 10)
que jo et guardi a la meva caixa forta,
sinó que *jo soc una esponja en el fons del teu oceà* (EE 335)
que jo t'estimi amb tot el cor, amb totes les meves forces, sinó que
tu m'estimes amb tot el teu cor i totes les teves forces (Jn 13, 1)
que jo intenti animar-me, planificar,
sinó que el teu foc cremi dins dels meus ossos (Jer 20, 9)
Perquè com podria jo buscar-te, cridar-te, estimar-te...
si tu no em busques, em crides i m'estimes primer?
El silenci agraït és la meva darrera paraula
i la millor manera de trobar-me.

Benjamin González Buelta